

References

1. French Protest Increase to Sacred 35-Hour Work Week // [Electronic resource]. NBC News. – Mode of access: <http://www.nbcnews.com/slideshow/french-protest-increase-sacred-35-hour-work-week-n534971>
2. Див.: Процевський О. І. Чинники, що визначають доктрину трудового права / О. І. Процевський // Актуальні проблеми трудового права і права соціального забезпечення : тези доп. та наук. конф. учасн. V Міжнар. наук.-практ. конф. (Харків, 27–28 верес. 2013 р.) / заред. В. В. Жернакова. – Х. : Право, 2013. – С. 15 12– 29.
3. Impact of irregular working hours // [Electronic resource]. European Observatory of Working Life. – Mode of access: <http://www.eurofound.europa.eu/observatories/eurwork/articles/working-conditions/impact-of-irregular-working-hours>
4. Кьммерлінг А., Лехндорфф С. Extended and unusual working hours in European companies / А. Кьммерлінг, С. Лехндорфф. – Luxembourg: Office for Official Publications of the European Communities, 2007. – 78 p.

ТАРАСЕНКО В. С.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри трудового права та права соціального забезпечення,
кандидат юридичних наук, доцент

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ ПРАВА НА ГІДНИЙ ЖИТТЄВИЙ РІВЕНЬ

В теперішній час у період євроінтеграції, проведенні реформ в системі соціального захисту та намаганні побудувати в Україні соціальну державу, набуває особливої актуальності проблема забезпечення права людини на гідний рівень життя.

Відповідно до статті 48 Конституції України кожен має право на достатній життєвий рівень для себе і своєї сім'ї, що включає достатнє харчування, одяг, житло [1, ст. 48]. Зазначене право належить до найважливіших конституційних соціальних прав людини і громадянина.

Згідно зі статтею 25 Загальної декларації прав людини 1948 року життєвий рівень включає харчування, одяг, житло, медичний догляд та необхідне соціальне обслуговування, який є необхідним для підтримання здоров'я і добробуту її самої та її сім'ї [2, ст. 25]. Таким чином, положення статті 48 Основного Закону лише частково відповідають вимогам Декларації.

Разом з тим, положення статті 48 Конституції України повністю відтворюють вимоги статті 11 Міжнародного пакту про економічні, соціальні та культурні права 1966 року, згідно з якою право кожного на достатній життєвий рівень для нього і його сім'ї включає достатнє

харчування, одяг і житло [3, ст.11]. Ратифікувавши цей Пакт в 1973 році, Україна визнала право на достатній життєвий рівень, взяла на себе відповідальність за його забезпечення і тому повинна вживати належні заходи щодо забезпечення здійснення цього права. Однак відсутність чітких механізмів реалізації цього права свідчить про те, що держава на конституційному рівні поки що не прийняла на себе зобов'язання щодо забезпечення виконання цього права.

Конвенцією МОП № 117 про основні цілі та норми соціальної політики (яка була ратифікована Україною 16 вересня 2015 року) передбачається вжиття заходів на міжнародному, регіональному або національному рівні для сприяння прогресу у таких сферах як, зокрема, охорона здоров'я, житлове будівництво, забезпечення продовольством, освіта, піклування про добробут дітей, становище жінок, поліпшення умов життя в сільських районах, соціальне забезпечення. Підвищення рівня життя розглядається згідно з цією Конвенцією як основна мета при плануванні економічного розвитку [4].

Конвенцією МОП № 102 про мінімальні норми соціального забезпечення (яка була ратифікована Україною 16 березня 2016 року) гарантується громадянам мінімальний рівень базового соціального захисту. Україна прислалася лише до 9 з 15 розділів зазначеної Конвенції [5].

Праву на гідний життєвий рівень приділяється увага також і в актах з прав людини регіонального рівня.

Європейська соціальна хартія (переглянута) 1996 року у частині першій, зокрема, зазначає, що держави-учасниці повинні забезпечити умови, за яких усі працівники мають право на справедливу винагороду, яка забезпечить достатній життєвий рівень для них самих та їхніх сімей. Кожна людина має право на захист від бідності та соціального відчуження [6].

Ратифікувавши цей документ у 2006 році, Україна не включила до списку зобов'язань держави право працівників на таку винагороду, яка забезпечує їм і їхнім сім'ям достатній життєвий рівень; право на соціальне забезпечення; право на медичну та соціальну допомогу та інші. Це означає безумовне зменшення обсягу соціальних гарантій та неприйняття державою на себе зобов'язань по забезпеченню найважливіших конституційних соціальних прав людини і громадянина.

Європейський кодекс соціального забезпечення (переглянутий) 1990 року містить мінімальні соціальні стандарти, які держави повинні надавати у зв'язку із традиційними соціальними ризиками — хворобою, безробіттям, старістю, трудовим каліцтвом, професійною хворобою, материнством, інвалідністю, втратою годувальника, утриманням дітей [7].

Таким чином, прислання України до зазначених міжнародних актів надасть змогу підвищити державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії в нашій країні, побудувати систему пріоритетів у

соціальної сфері. Ратифікація цих стандартів повинна стимулювати законодавця негайно переглянути мінімальні норми соціального забезпечення та гарантувати право кожному на гідний життєвий рівень.

Список використаних джерел

1. Конституція України: прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Загальна декларація прав людини від 10.12.1948 // Офіційний вісник України. – 2008. – № 93. – Ст. 3103.
3. Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права: Резолюція 2200 А (III) Генеральної Асамблеї ООН від 16 грудня 1966 р.: ратифікований Українською РСР згідно Указом Президії Верховної Ради УРСР від 19.10.1973 року № 2148 // Права людини. Міжнародні договори України, декларації, документи / [упоряд. Ю. К. Качуренко]. – 2-ге вид. – К. : Юрінформ, 1992. – 85 с.
4. Конвенція МОП № 117 про основні цілі та норми соціальної політики від 22 червня 1962 року // Офіційний вісник України. – 2015. – № 80. – Ст. 2660.
5. Конвенція МОП № 102 про мінімальні норми соціального забезпечення від 28 червня 1952 року // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.rada.gov.ua>
6. Європейська соціальна хартія (переглянута) від 03.05.1996 № ETS № 163 // Відомості Верховної Ради України. – 2007. – № 51. – Ст. 2096.
7. Європейський кодекс соціального забезпечення від 06.11.1990 ETS № 139 // [Електронний ресурс] – http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/994_651

КРАСНОВ Є. В.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри трудового права та права соціального забезпечення,
кандидат юридичних наук, доцент

ВПРОВАДЖЕННЯ НОРМ КОНВЕНЦІЇ МІЖНАРОДНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРАЦІ № 117 У ВІТЧИЗНЯНЕ ЗАКОНОДАВСТВО ЯК КРОК НА ШЛЯХУ РОЗБУДОВИ СОЦІАЛЬНОЇ ДЕРЖАВИ

16 вересня 2015 року Верховна Рада України прийняла Закон України «Про ратифікацію конвенції Міжнародної організації праці про основні цілі та норми соціальної політики № 117» [1].

Конвенція МОП № 117 про основні цілі та норми соціальної політики (далі — Конвенція № 117) ухвалена на 46-й сесії Генеральної конференції Міжнародної організації праці 22 червня 1962 року [2], містить сім розділів, які, зокрема, присвячені підвищенню життєвого рівня,